

PRZYPLAWIĆ SIĘ (13) *vb pf*

się (11), się (2).

-a- (10), -ã- (1) *BielKron*.

inf przyplawić się (2). ◇ *fut* 3 sg przyplawi się (2). ◇ [3 pl przyplawią się]. ◇ *praet* 3 sg m przyplawił się (5). ◇ 1 pl m pers przyplawiliśmy się, -smy się przyplawili (2). ◇ [3 pl m pers przyplawili się]. ◇ *plusq* 3 sg m był się przyplawił (1). ◇ *con* [3 sg m by przyplawił się.] ◇ 1 pl m pers bychmy się przyplawili (1). ◇ [part praet act przyplawiwszy się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. przyplawić.

Przybyć drogą wodną; navigare Vulg (13) :

[*przyplawić się na czym skąd*: In trieribus venient de Italia przyplawyvſze na barkach ſwloch TomZbrudzBrul Num 24/24.]

przyplawić się dokąd (6): [*Eneas*] Przyplawił ſie napirwey do Dárdaniey/ potym do Włoch *BielKron* 60v; *HistRzym* 18; [*Pan*] przyplawił ſie záſię do zyemie żydowſkiey. *RejPos* 255v; Ten [*Noe*] beſpiecznie w tey łodzi y z rodem ſwym pływau/ Y tám ſie był przyplawił gdzie pirwey nie bywał. *RejZwierc* [28²]; przyplawiliſmy ſię do Tyru: ábowiem tám z okrętu ſkładác miano towar. *WujNT Act* 21/3; [A Bożé day/ by tymże wiatrém w náſzé brzegi Przyplawił ſie Eneaſz [*ipse noto compulsus eodem adforet Aeneas I 576*] *VergKoch* 26, 74, 189, 192]. *Cf* »przyplawić się do portu«.

przyplawić się skąd (1): [TomZbrudzBrul Num 24/24 *cf* *przyplawić się na czym skąd*]. *Cf* »przyplawić się do portu«.

Zwroty: »przyplawić się w łodzi« (2): IZ thu piſze Ewanyeliſtá ſwięty/ iż ſie Pan záſię przyplawił w łodzi przez morze *RejPos* 255, 254v.

»przyplawić się przez morze« (2): A Gdy ſie záſię przyplawił Pan w łodzi przez morze/ zbieżáá ſie thłuſzcza wielka do niego *RejPos* 254v, 255.

»przyplawić się do portu [skąd]« (1): márinarz gdy z morzá frogyego/ Przyplawi ſie ſzczęſliwie do portu ſwoiego [...] Iuż go więc przyiaciele z rádoſcią witaią *RejWiz* 94v.

»przyplawić się szczęſliwie« (1): *RejWiz* 94v *cf* »przyplawić się do portu«.

Przen (5) :

przyplawić się do kogo (2): A potym ábychmy ſie przyplawili do ciebie iako do Páná á dobrodzyeia ſwego/ tám gdzye kroluieſz á żywiefz ná wieki wieczne *RejPos* 177v. *Cf* *przyplawić się do kogo skąd*.

przyplawić się do kogo skąd (1): Gdyż o nim [*Chrystusie*] ſłyſzyſz iż ſię tu przyplawił do ciebie s krain pogánſkich/ iáko do miáſtá ſwego/ á woła ná cię iáko ná nędzniká onego márnie zaráżonego? *RejPos* 237.

Zwroty: »bezpiecznie przyplawić się [w czym ku czemu]« (1): Widziſz iż w tey łodce prózney zakonu ſtárego nie naydzyeſz nic iedno ſtrach/ grozę/ á frogą pomſtę [...] widziſz iż wſzędny zdzyuráwiona iefth/ á żadney pewnoſci nie naydzieſz w niey/ kędybyſ ſie miał w niey beſpiecznie przyplawić ku zbáwieniu ſwoiemu. *RejPos* 174v.

»przyplawić się do brzegu« (1): wybaczáiac niezgody s tey náuki y owoce złe ktore z niey idá/ á toſmy ſie iuż przyplawili do brzegu y do portu/ kthory zowá Boniportus/ to iefth do náuki ſwiętey *SarnUzn* H6v.

»do końca się przyplawić« (1): Monárchye/ máią początek łwoy/ maią młodość/ máią łrzedni
wiek/ máią łtárość/ á zá łtárością/ do śmierci y końca przychodzą; Zawždy iednák rzecz musi byđz/
przez którą łię do tego końca przyplawi. *GórnRozm A2.*

»przyplawić się do portu« (1): *SarnUzn H6v cf* »przyplawić się do brzegu«.

Synonim: przybić, przyplłynąć.

Formacje współrdzenne cf PŁAWIĆ.